

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/98/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6818010134
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6818010134.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v trestnej veci proti obžalovanému W. B. a spol., pre zločin porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák., § 194 ods. 1,2 písm. a), b), ods. 3 písm. a) Tr. zák. a iné, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 25. júla 2018, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Mária Šuleja, odvolania obžalovaných W. B. a T. B., proti rozsudku Okresného súdu Revúca zo dňa 30.05.2018, sp.zn. 2T/53/2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolania obžalovaných W. B. a T. B. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Označeným rozsudkom Okresného súdu Revúca zo dňa 30.05.2018 sp.zn. 2T/53/2018 boli obžalovaní W. B. a T. B. uznaní vinnými zo spáchania zločinu porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák., § 194 ods. 1,2 písm. a), b), ods. 3 písm. a) Tr. zák., a to s poukazom na obsah ust. § 138 písm. d) Tr. zák., v prípade obžalovaného W. B. aj s poukazom na obsah ust. § 138 písm. a) Tr. zák. a navyiac v prípade oboch obžalovaných aj s poukazom na obsah ust. § 139 ods. 1 písm. f) Tr. zák., pričom obžalovaný W. B. bol navyiac uznaný vinným aj zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na obsah ust. § 139 ods. 1 písm. f) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 11.09.2017 okolo 20.30 h v obci V. D., okres T., neoprávnene vnikli cez neuzamknuté, zavreté vchodové dvere do kuchyne rodinného domu č. XXX, ktorého vlastníkmi sú C. Y. a T. Y., kde fyzicky napadli vlastníka rodinného domu C. Y., o ktorom vedeli, že je po vážnom úraze a na chôdzu používa francúzske barle, tým spôsobom, že T. B. ho udrel dvakrát päťou do hlavy a W. B. tyčkou o dĺžke asi 40 cm a priemere 2-3 cm z doposiaľ presne nezisteného materiálu ho najmenej dvanásťkrát opakovane udieral po rukách, chrbte, pleciach a ramene, následne ho obaja chytili za mikinu a košeľu, ktorú mu roztrhli, stiahli na podlahu a vytiahli von na dvor, kde ho W. B. tyčkou ešte dvakrát udrel po chrbte a následne z dvora odišli, čím mu W. B. spôsobil pomliaždenia a podkožné krvné podliatiny chrbta, pleca, ramien, drierkovej oblasti a predkolenia s obmedzením obvyklého spôsobu života po dobu 10 dní a dobou liečenia 14 dní.

Za to obom obžalovaným uložil nasledovné tresty.

Obžalovanému W. B. podľa § 194 ods. 3 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 3 Trestného zákona pri zistení poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. j/, k/ Trestného zákona a pri zistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Trestného zákona, úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 36 mesiacov. Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona s použitím 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona výkon takto uloženého trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a súčasne uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona pri určení probačného dohľadu mu ustanovil skúšobnú dobu v trvaní 30 mesiacov. Podľa § 51 ods. 4 písm. g/ Trestného zákona mu uložil povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Obžalovanému T. B. podľa § 194 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 3 Trestného zákona pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. k/ Trestného zákona a pri nezistení žiadnej priťažujúcej

okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 36 mesiacov. Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona s použitím 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona mu výkon takto uloženého trestu odňatia slobody podmienene odložil a súčasne uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona pri určení probačného dohľadu mu ustanovil skúšobnú dobu v trvaní 30 mesiacov. Podľa § 51 ods. 4 písm. g/ Trestného zákona mu uložil povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu. Pokiaľ ide o uplatnený nárok na náhradu škody rozhodol o ňom podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku tak, že poškodeného C. Y., nar. X.X.XXXX, trvale bytom V. D. XXX s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podali včas, t.j. v zákonom stanovenej lehote, odvolania obaja obžalovaní, a to prostredníctvom svojho obhajcu, najskôr stručným písomným podaním zo dňa 05.06.2018, pričom takto podané odvolanie aj písomne zdôvodnili opäť prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním zo dňa 22.06.2018. Obaja zhodne v odôvodnení svojho odvolania namietali právnu kvalifikáciu ich konania, pokiaľ boli uznaní vinnými zo spáchania trestnej činnosti na chorej osobe. Bolo nesporné, že poškodený utrpel v minulosti poranenia v dôsledku dopravnej nehody, z nemocnice bol prepustený 09.06.2016, pričom stíhaný skutok je datovaný dňom 11.09.2017. Aj keď obaja vedeli, že bol poškodený účastníkom dopravnej nehody, na druhej strane nevedeli, ako prebiehala jeho liečba a teda v čase útoku nemohli predpokladať, že poškodený je chorobu osobou. Poukázali obaja pritom aj na výpoveď poškodeného z prípravného konania, ktorý potvrdil, že vykonával rôzne domáce práce, po obci chodil aj bez palice, resp. francúzskej barley. Poškodený v konaní pred súdom tvrdil, že chodil prostredníctvom barley, keďže u neho nastúpila artróza, podrobí sa operácii, lebo mu majú vymeniť bederný kĺb. Nesporným bolo to, že popíjal alkohol, v takom stave bol agresívny, manželku bijával, čo bolo známe v celej dedine. Skutočne ani jeden z nich nevedel, že by zdravotný stav poškodeného bol taký, že by ho mohli považovať za osobu chorú a nebola tak daná ich subjektívna vedomosť o jeho zdravotnom stave. Krajskému súdu pritom navrhli aplikovať v ich prípade zásadu „in dubio pro reo“, keďže v ich prípade prichádza do úvahy len právna kvalifikácia v zmysle § 194 ods. 1,2 písm. a), b) Tr. zák. a v prípade obžalovaného T. B. podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. V tejto súvislosti krajskému súdu zároveň navrhli, aby po zrušení napadnutého rozsudku rozhodol vo veci sám v intenciách ich odvolania, alternatívne vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací z podnetu podaných odvolaní obžalovanými v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým títo odvolatelia podali odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo. Mal na zreteli i svoju povinnosť v tom smere, že na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaniami obžalovaných vytykané prihliadol, ak by odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolania obžalovaných W. B. a T. B. neboli podané dôvodne.

Krajský súd verejné zasadnutie o odvolaniach oboch obžalovaných vykonal v ich neprítomnosti, ich obhajca pred začiatkom verejného zasadnutia súdu doručil nimi podpísané žiadosti, aby verejné zasadnutie bolo vykonané v ich neprítomnosti, a preto na taký postup boli aj splnené procesné podmienky predpokladané ust. § 293 ods. 7 Tr. por.

Z pohľadu krajského súdu je nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12/ Tr. por. V odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd v súlade s požiadavkami ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Z tohto odôvodnenia je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny, trestu a náhrady škody. Krajský súd ďalej považuje za potrebné zdôrazniť, že súd prvého stupňa prejednávaneému prípadu venoval náležitú pozornosť. Na hlavnom pojednávaní dňa 30.05.2018 vykonal výsluchy obidvoch obžalovaných, ktorí však zhodne využili svoje zákonné právo a odmietli pred súdom vo svojej trestnej veci vypovedať, ďalej podrobne súd prvého stupňa vykonal výsluch znalca z odboru zdravotníctva - chirurgie a traumatológie, V. P. K., ktorý v posudzovanej trestnej veci vypracoval v štádiu prípravného konania písomný znalecký posudok, ďalej vykonal výsluch svedka V. Y. a svedkyne V. B., ktorá však taktiež využila svoje zákonné právo a na hlavnom pojednávaní vypovedať odmietla. Podľa § 269 Tr. por. boli prečítané jednotlivé listinné dôkazy, a to najmä zápisnica o obhliadke miesta činu s fotodokumentáciou, fotodokumentácia zranení poškodeného, výsledok dychovej skúšky, výpis z

katastra nehnuteľnosti poškodeného, správu o zdravotnom postihnutí poškodeného, odpisy z registra trestov, týkajúce sa osôb oboch obžalovaných, obsah potvrdenia o priznaní invalidného dôchodku poškodenému.

Na podklade takto vykonaného dokazovania potom okresný súd dospel k správne nielen skutkovému, ale i právne záveru v tom smere, že obžalovaní spoločným konaním neoprávnenne vnikli do obydľia poškodeného, taký čin spáchali násilím, prekonaním prekážky, ktorej účelom bolo zabrániť vniknutiu, pričom ho spáchali voči chorej osobe, obžalovaný W. B. spáchal tento čin so zbraňou a navyše tento obžalovaný poškodenému úmyselne ublížil na zdraví a taký čin spáchal vo vzťahu k poškodenému na chorej osobe.

V reakcii na odvolacie námietky obžalovaných krajský súd zdôrazňuje, že prvostupňový súd vo veci vykonal výsluchy všetkých osôb, ktoré sa mohli k veci zodpovedajúcim spôsobom vyjadriť. Vykonané dokazovanie náležite zdôvodnil (strana 8), tieto dôvody napadnutého rozsudku si krajský súd v celom rozsahu osvojil a bolo by nadbytočné ich na tomto mieste znovu opakovať. Žiada sa uviesť, že Trestný zákon pod pojmom „chorá osoba“ rozumie osobu, ktorá trpí chorobou, ktorá musí byť intenzitou, resp. následkami na obvyklom spôsobe života na úrovni ťažkej ujmy v zmysle § 123 ods. 3,4 Tr. zák. Z viacerých dôkazov, ktoré sú obsahom spisového materiálu je zistiteľné, že poškodený C. Y. bol postihnutý práve takou chorobou, ako to má na mysli Trestný zákon v ust. § 139 ods. 1 písm. f) Tr. zák. Obaja obžalovaní nepochybne vedeli o vážnej ujme na zdraví, ktorú poškodený utrpel v dôsledku dopravnej nehody a neobstojí tak i obhajoba, že od tejto dopravnej nehody uplynul dlhší čas a teda nie je daná ich subjektívna vedomosť o tom, že by poškodený bol osobou chorou. Taká ich obhajoba je z pohľadu krajského súdu zjavne účelová, v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti za stíhaný skutok v zmysle § 194 ods. 3 písm. a) Tr. zák., resp. v prípade obžalovaného W. B. v zmysle § 156 ods. 2 písm. a) Tr. zák.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pokiaľ ide o uložený trest obžalovaným, žiada sa z pohľadu krajského súdu pripomenúť, že Trestný zákon v sankcii prísnejšieho zo zbiehajúcich sa trestných činov (týka sa to obžalovaného W. B., ktorému bol uložený úhrnný trest) v ust. § 194 ods. 3 Tr. zák. umožňuje jeho páchatel'ovi uloženie trestu odňatia slobody v sadzbe od troch rokov do ôsmich rokov. Okresný súd uložil obžalovaným tresty odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, a to vo výmere troch rokov (správne obžalovanému W. B. trest úhrnný za dva trestné činy), ktorý aj krajský súd považuje za primeraný všetkým okolnostiam prípadu, na ktoré bol súd zo zákona povinný prihliadnúť. Pokiaľ ide o samotnú právnu kvalifikáciu stíhaného skutku, touto sa prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zaoberal a túto si krajský súd taktiež osvojil. Pokiaľ obžalovaným uložil tresty odňatia slobody v naznačenej výmere, v súlade so stavom veci a zákonom im výkon takto uložených trestov odňatia slobody podmiennečne odložil s probačným dohľadom a zároveň im ustanovil aj primeranú skúšobnú dobu v trvaní 30 mesiacov, keďže im uložil tresty odňatia slobody neprevyšujúce tri roky, pričom túto skúšobnú dobu mohol súd ustanoviť v sadzbe od jedného do piatich rokov. Pokiaľ im uložil aj konkrétnu povinnosť v zmysle § 51 ods. 4 písm. g) Tr. zák., aj v tejto súvislosti postupoval okresný súd správne, navyše v tejto časti obaja obžalovaní odvolanie nepodali.

Keďže súd prvého stupňa nepochybil ani vo výroku o náhrade škody, rozhodol krajský súd o odvolaniach obžalovaných, považujúc ich za nedôvodné, spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto uznesenia a ich odvolania, rešpektujúc obsah ust. § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.